

Dosarul nr. 2ra-658/21

Prima instanță: Judecătoria Soroca, sediul Florești (jud. M. Nicorici)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud.E. Grumeza, St. Procopciuc, N. Chircu)

ÎNCHEIERE

19 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Lidia Plîngău, reprezentată de avocatul Valeriu Botnari,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Radu Șodrîngă împotriva Lidiei Plîngău, intervenienți accesorii Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” și Taisia Șodrîngă cu privire la declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare, anularea certificatului de înmatriculare a automobilului și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 20 octombrie 2020 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă:

La 27 noiembrie 2017, Radu Șodrîngă, reprezentant de avocatul Stela Gavajuc, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Lidiei Plîngău, solicitând declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr. 0213633 din 04 octombrie 2017 a autovehiculului de model „Opel Zafira”, cu număr de înmatriculare XXXXX, caroseria nr. W0L0AHMXXXXX, motor nr. Z16XEPXXXXX, anularea certificatului de înmatriculare a automobilului de model „Opel Zafira” cu numărul de înmatriculare XXXXX, caroseria nr. W0L0AHMXXXXX, motor nr. Z16XEPXXXXX, eliberat pe numele Lidiei Plîngău, repunerea părților în situația anterioară încheierii contractului de vânzare-cumpărare nr. 0213633 din 04 octombrie 2017 și reînmatricularea automobilului de model „Opel Zafira” cu număr de înmatriculare XXXXX cu restituirea autovehiculului către succesorii lui Sergiu Șodrîngă, încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, în vara anului 2012, tatăl său, Sergiu Șodrînga, a procurat autoturismul de model „Opel Zafira”, caroseria nr. W0L0AHMXXXXX, motor nr. Z16XEPXXXXX și la 18 august 2012, autoturismul a fost înmatriculat pe numele lui Sergiu Șodrîngă cu atribuirea cu numărului de înmatriculare XXXXX. Ulterior, la 05 mai 2017, Sergiu Șodrînga a decedat. Drept urmare, s-a adresat la notarul Iadvisa Buzu, în vederea acceptării moștenirii deschise după decesul tatălui său, fiindu-i eliberat certificatul de calitate de moștenitor nr. 9857 din 12 iunie 2017. Unicul bun ce intra în masa succesorală rămasă după decesul lui Sergiu Șodrîngă, era autovehiculul nominalizat, care la data decesului lui Sergiu

Șodrîngă se afla în posesia concubinei acestuia, Lidia Plîngău. Toate cheltuielile de procurare și întreținere a automobilului au fost suportate exclusiv de tatăl său.

Totodată, a menționat că, s-a adresat în repetate rânduri către pârâtă cu solicitarea de a-i fi prezentate actele ce țin de autoturismul de model „Opel Zafira”, număr de înmatriculare XXXXX, pe care le deținea, în vederea prezentării acestora notarului care se ocupă de perfectarea actelor legate de moștenire, însă fără rezultat. La fel a procedat și la expirarea termenului de 6 luni prevăzut pentru acceptarea succesiunii, însă pârâta i-a refuzat într-o formă brutală, spunându-i că nu-i va da actele, nu va restitui autovehiculul și poate să uite de el, deoarece l-a vândut deja.

Reclamantul a afirmat că, s-a adresat Departamentului Identificare, Înmatriculare a Mijloacelor de Transport și Calificare a Conducătorilor Auto din cadrul Agenției Servicii Publice, în vederea obținerii informației referitor la autovehicul. Conform adeverinței nr. 2532vp din 08 noiembrie 2017, a aflat că, în data de 04 octombrie 2017, adică la cinci luni de la decesul tatălui său, autovehiculul a fost reînmatriculat de pe numele lui Sergiu Șodrînga după un alt proprietar. Din adeverința nr. 2570vp din 20 noiembrie 2017, rezultă că, în data de 04 octombrie 2017, mijlocul de transport a fost reînmatriculat după pârâta Lidia Plîngău, fiindu-i atribuit automobilului numărul de înmatriculare XXXXX. Conform actelor obținute la 20 noiembrie 2017, a stabilit că pârâta a prezentat contractul de vânzare-cumpărare nr. 0213633 datat 04 octombrie 2017, prin care și-a vândut ei personal autovehiculul în baza procurii nr. 2879 din 21 martie 2017, autentificată de notarul Eugenia Conoval. Conform procurii menționate, Sergiu Șodrînga i-a încredințat Lidiei Plîngău o serie de drepturi privind autoturismul de model „Opel Zafira” cu numărul de înmatriculare XXXXX, printre care și dreptul de a încheia contract de vânzare-cumpărare inclusiv cu sine. Pârâta a indicat în contractul de vânzare-cumpărare nr. 0213633 din 04 octombrie 2017 precum că proprietarul vehiculului, la data semnării contractului, este Sergiu Șodrînga, adică o persoană decedată deja de 5 luni. În opinia reclamantului, pârâta ilegal a acționat în temeiul unei procuri a cărei valabilitate a încetat odată cu decesul proprietarului vehiculului. Tot în același contract, s-a indicat costul de 10000 de lei, nefiind clar cui i-a fost achitată suma dată, deoarece la el suma dată nu a ajuns.

Reclamantul a susținut că, procura nr. 2879 din 21 martie 2017 și-a încetat valabilitatea la data decesului lui Sergiu Șodrînga, iar pârâta nu avea nicio împuternicire de a încheia după această dată acte juridice în privința automobilului nominalizat. Orice act juridic încheiat ulterior acestei date de către pârâtă, este lovit de nulitate. Pârâta cunoștea despre decesul tatălui său, precum și despre încetarea valabilității procurii nr. 2879 din 21 martie 2017, însă acest fapt nu a împiedicat-o să înstrăineze și să reînmatriculeze automobilul pe numele său. Astfel, a rămas fără autovehicul și fără bani.

Prin încheierea din 24 iulie 2019 a Judecătoriei Soroca, sediul Florești, au fost atrași în calitate de intervenienți accesorii Agenția Servicii Publice și Taisia Șodrîngă.

Prin hotărârea din 22 noiembrie 2019 a Judecătoriei Soroca, sediul Florești, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Radu Șodrîngă și s-a declarat nul contractul de vânzare-cumpărare nr. 0213633 din 04 octombrie 2017 a autoturismului de model „Opel Zafira” cu numărul de înmatriculare XXXXX, caroseria nr. W0L0AHMXXXXX, motor nr. Z16XEPXXXXX, încheiat între Lidia

Plîngău și Sergiu Șodrînga, fiind reprezentat de Lidia Plîngău, în temeiul procurii nr.2879 din 21 martie 2017; s-au repus părțile în situația preexistentă încheierii contractului de vânzare-cumpărare nr. 0213633 din 04 octombrie 2017; s-a anulat certificatul de înmatriculare eliberat pe autoturismul de model „Opel Zafira” cu numărul de înmatriculare XXXXX, caroseria nr. W0L0AHMXXXXX, motor nr. Z16XEPXXXXX, prin care a fost reînmatriculat mijlocul de transport nominalizat după Lidia Plîngău cu număr de înmatriculare DES753; s-a încasat de Lidia Plîngău în beneficiul lui Radu Șodrîngă cheltuielile legate de examinarea cauzei în sumă de 10818,00 de lei; în rest, a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Radu Șodrîngă; s-a încasat de la Lidia Plîngău în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 150,00 de lei.

Prin decizia din 20 octombrie 2020 a Curții de Apel Bălți s-a respins apelul declarat de Lidia Plîngău și s-a menținut hotărârea din 22 noiembrie 2019 a Judecătorei Soroca, sediul Florești; s-au încasat de Lidia Plîngău în beneficiul lui Radu Șodrîngă cheltuielile de judecată în mărime de 3000 de lei.

În consolidarea soluției, instanța de apel a relevat că, drept temei de înregistrare a automobilului de model „Opel Zafira”, cu n/î XXXXX după Lidia Plîngău, a servit contractul de vânzare-cumpărare nr. 0213633 din 04.10.2017, prin care apelanta și-a vândut sie însuși automobilul nominalizat, acționând din numele vânzătorului Sergiu Șodrînga în baza procurii nr. 2879 din 21.03.2017 (f.d.10).

Prin prisma prevederilor art.242 alin.(1), art.246 alin.(1), art.252 alin.(1), (2) Cod civil, a reținut că, după cum rezultă din procura nr. 2879 din 21.03.2017, Sergiu Șodrîngă i-a încredințat cet. Lidia Plîngău o serie de drepturi ce țin de automobilul de model „Opel Zafira” cu n/î XXXXX, inclusiv și dreptul de a încheia contract de vânzare-cumpărare cu sine însuși (f.d.11).

În contextul normelor de drept nominalizate, instanța de apel a notat că, Sergiu Șodrînga (proprietar al automobilului în cauză) a decedat la 05 mai 2017 și ca urmare a decesului acestuia, fiul defunctului, reclamantul-intimat Radu Șodrîngă s-a adresat către notar privind acceptarea moștenirii rămase după decesul tatălui său-Sergiu Șodrîngă (f.d.13), în acest sens intimatului fiindu-i eliberat certificatul de moștenitor din 12.06.2017, înregistrat cu nr. 9857 de către notarul Buzu Iadvisa (f.d. 14).

Instanța de apel a precizat faptul că, în contractul de vânzare-cumpărare nr. 0213633 din 04.10.2017, în calitate de vânzător este înregistrat Sergiu Șodrînga, decedat la 05.05.2017, din numele căruia acționa Lidia Plîngău în bază de procură.

Aici s-a impus precizarea textului și spiritului prevederilor art. 255 alin. (1) CC, în care sunt expres și limitativ stipulate cazurile de încetare a valabilității procurii, printre care se regăsește și decesul persoanei fizice care a eliberat procura (lit.f).

Prin urmare, orice act juridic, la caz contractul de vânzare-cumpărare nr. 0213633 din 04.10.2017, încheiat de către apelanta Lidia Plîngău, din numele lui Sergiu Șodrînga ce ține de automobilul de model „Opel Zafira” cu n/î XXXXX, ulterior datei de 05.05.2017, este lovit de nulitate.

Instanța de apel a considerat că, instanța de fond just a conchis că contractul de vânzare-cumpărare nr. 0213633 din 04.10.2017, reprezintă un act juridic lovit de nulitate, iar apelanta-pârâta Lidia Plîngău, utilizând calea de atac nu a prezentat instanței de apel nici o probă care ar confirma faptul că este în drept de a se folosi,

poseda și administra automobilul de model „Opel Zafira”, cu n/î XXXXX, ca proprietar și că autovehiculul a fost procurat din sursele financiare personale.

Subsecvent, instanța de fond prin efectul constatării nulității a contractului de vânzare-cumpărare nr. 0213633 din 04.10.2017, just a repus părțile în situația anterioară încheierii actului juridic-la caz contractul de vânzare-cumpărare.

Consecutiv, instanța de fond just a anulat certificatul de înmatriculare a automobilului de model Opel Zafira cu n/î XXXXX, potrivit căruia a fost reînmatriculat automobilul nominalizat după Lidia Plîngău.

Citând prevederile art. 59 alin.(1), art. 62 alin.(1) lit.a) și b) Cod de procedură civilă, instanța de apel a reținut că, în prezenta acțiune civilă, IP „Agenția Servicii Publice”, Departamentul Identificare, Înmatriculare Mijloacelor de Transport și Calificare a Conducătorilor Auto, nu este subiect al raportului material litigios, iar examinarea prezentei cauze nu implică soluționarea unor chestiuni ce țin de drepturile și obligațiile sale.

Or, reclamantul Radu Șodrîngă nu a înaintat față de IP „Agenția Servicii Publice” careva pretenții, mai mult ca atât instanța de fond a atras în proces IP „Agenția Servicii Publice” Departamentul Identificare, Înmatriculare Mijloacelor de Transport și Calificare a Conducătorilor Auto în calitate de intervenient accesoriu.

Redând textul prevederilor art. 65 alin.(1) –(2¹), art. 67 alin.(1), (2) Cod de procedură civilă, instanța de apel a reținut că, în cadrul referinței prezentate pe parcursul examinării cauzei în instanța de fond, pârâta-apelanta Lidia Plîngău a solicitat atragerea în proces în calitate de intervenienți principali persoanele: Taisia Șodrîngă și Vera Șodrîngă (f.d.47)

Ulterior, Taisia Șodrîngă, prin intermediul avocatului Valeriu Botnari a înaintat o cerere privind atragerea în proces în calitate de intervenient principal (f.d. 119-120).

Instanța de apel a punctat că, Taisia Șodrîngă nu a înaintat o acțiune cu respectarea cerințelor stipulate în mod expres la art. 166-167 CPC, or, potrivit prevederilor art. 65 alin.(2¹), cererea de intervenție principală se întocmește conform cerințelor prevăzute pentru cererea de chemare în judecată. Prin urmare, instanța de fond just a dispus atragerea în proces a Taisiei Șodrîngă, în calitate de intervenient accesoriu.

Totodată, la materialele cauzei a fost anexată copia autenticată a declarației depuse de Vera Șodrîngă de renunțare la succesiune în folosul Taisiei Șodrîngă (f.d.52), prin urmare soluția instanței de fond nicidecum nu poate influența drepturile și obligațiile Verei Șodrîngă.

În această ordine de idei, instanța de apel a considerat că, apelanta Lidia Plîngău nu a confirmat prin probe pertinente și concludente, înscrisuri justificative circumstanțele invocate în susținerea poziției sale privind respingerea acțiunii înaintate de Radu Șodrîngă.

La 18 ianuarie 2021, prin intermediul poștei (Vol.II, f.d.14), Lidia Plîngău, reprezentată de avocatul Valeriu Botnari, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 20 octombrie 2020 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi decizii de respingere a cererii de chemare în judecată.

În susținerea recursului s-a invocat că, circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii nu au fost constatate și elucidate pe deplin, nu au fost dovedite

circumstanțele considerate de prima instanță ca fiind stabilite și concluziile primei instanțe sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, precum și au fost încălcate și aplicate greșit normele de drept material și normele de drept procedural.

Cu referire la prevederile art. 130 Cod de procedură civilă în coroborare cu art.239 Cod de procedură civilă, recurenta a pretins că, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală, întemeiată și urmează să conțină, în special, circumstanțele pricinii, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță, respingerea unor probe și legile de care s-a călăuzit instanța.

Totodată, din interpretarea art.6 CEDO, pronunțarea de către instanța judecătorească a unei hotărâri motivate constituie una din garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și aceasta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărârile contestate asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum argumentelor invocate de către părți întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora (Cauza Ruiz, 26). Însă, analizând conținutul hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel, a conchis că, ambele instanțe, contrar prevederilor citate, s-au referit în mod declarativ la circumstanțe, pe care au considerat că sunt aplicabile în speță, fără ca să se expună asupra circumstanțelor concrete ale cauzei și probele prezentate, administrate în cadrul judecării pricinii, pe care se întemeiază concluziile lor privitoare la aceste circumstanțe. Hotărârea instanței de judecată trebuie să fie certă, completă, corectă, clară, convingătoare și concretă. Circumstanțele și probele constatate în cauză urmează a fi expuse într-o strictă consecutivitate logică.

Recurenta a opinat că, atât în decizia instanței de apel, cât și în hotărârea primei instanțe, nu s-a expus concret în privința căror temeuri legale s-a concluzionat că, pretențiile înaintate de către Radu Șodrîngă sunt întemeiate.

De asemenea, având în vedere că, obiectul litigiului îl constituie anularea actelor, perfectate (emise) de către Departamentul Identificare, înmatriculare Mijloacelor de Transport și Calificare a Conducătorilor Auto, din cadrul Agenției Servicii publice, a considerat că, instanța de fond era obligată să atragă Departamentul Identificare, înmatriculare Mijloacelor de Transport și Calificare a Conducătorilor Auto, din cadrul Agenției Servicii publice în respectul proces de judecată, în calitate de copârât și nicidecum nu în calitate de intervenient accesoriu. Astfel, ar fi contribui la examinarea cauzei sub toate aspectele și la elucidarea tuturor circumstanțelor pricinii, deoarece subiectul emitent al actelor juridice contestate este Departamentul Identificare, înmatriculare Mijloacelor de Transport și Calificare a Conducătorilor Auto, din cadrul Agenției Servicii publice și această instituție este responsabilă pentru emiterea actelor contestate.

La fel, luând în considerare că acțiunea înaintată poate produce efecte patrimoniale asupra unor persoane terțe, a considerat că sunt prezente temeurile legale pentru atragerea copiilor lui Sergiu Șodrîngă, fiicele Taisia Șodrîngă și Vera Șodrîngă, în calitate de intervenienți principali. Însă instanța de fond a respins demersul înaintat, fiind atrasă în proces doar Taisia Șodrîngă în calitate de intervenient accesoriu.

Concluziile instanței de fond vin în contradicție directă cu circumstanțele veridice ale pricinii și se combat prin probe prezentate, care, deși, au fost cercetate în procesul examinării cauzei, însă nu au fost analizate obiectiv și apreciate just de

către instanță. Astfel, soluția instanței de fond este rezultatul unor aprecieri și interpretări unilaterale și eronate a circumstanțelor veridice ale cauzei, dar nu rezultă din probele examinate în cadrul procesului de judecată, fiind făcută vădit tendențios, în defavoarea sa, cu derogare de la prevederile art.4 al Codului de procedură civilă, ceea ce condus la pronunțarea unor hotărâri cu încălcarea dreptului la un proces echitabil în sensul art.6 paragr. 1 din Convenție.

Circumstanțele cauzei demonstrează că, instanța de apel a judecat pricina imparțial și neobiectiv, cu încălcarea normelor de drept material și procedural, a apreciat incorect situația de fapt și probele administrate și a concluzionat greșit despre temeinicia pretențiilor invocate de către reclamant, a respins cererea de apel depusă și în așa fel a pronunțat o hotărâre ilegală.

Copia recursului declarat a fost expediată în adresa intimaților conform scrisorii de însoțire datate cu 19 martie 2021 (Vol.II, f.d.19) și a fost recepționată la 24 martie 2021 și 25 martie 2021, conform avizelor de recepție (Vol.II, f.d.20-21).

La 31 martie 2021, prin intermediul poștei electronice (Vol.II, f.d.22), IP „Agenția Servicii Publice”, a depus referință la cererea de recurs, exprimând poziția în favoarea respingerii recursului ca fiind nefondat.

La 06 aprilie 2021, prin intermediul poștei (Vol.II, f.d.32), Radu Șodrîngă, a depus referință la cererea de recurs, contrasemnată de avocatul Stela Gavajuc, exprimând poziția în favoarea respingerii recursului integral cu menținerea deciziei instanței de apel și încasarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 3000 de lei.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 20 octombrie 2020, iar cererea de recurs a fost depusă la 18 ianuarie 2021, prin intermediul poștei (Vol.II, f.d.14).

Materialele cauzei atestă expedierea către participanții la proces a copiei deciziei integrale a instanței de apel la data de 20 noiembrie 2020, prin intermediul poștei electronice (Vol.I, f.d.236-237). Astfel, recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Lidia Plîngău, reprezentată de avocatul Valeriu Botnari, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Lidia Plîngău, reprezentată de avocatul Valeriu Botnari, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Lidia Plîngău, reprezentată de avocatul Valeriu Botnari.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Lidia Plîngău, reprezentată de avocatul Valeriu Botnari, împotriva deciziei din 20 octombrie 2020 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat